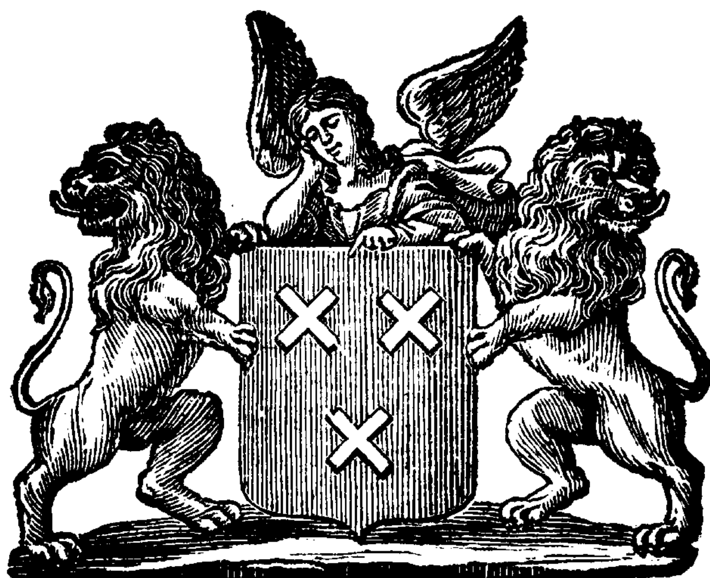
A°. 1829. N°. 55.

BREDASCHE COURANT.

Woensdag den 21 October.

N E D E R L A N D E N.

BREDA, — 20 October.

Gisteren, de dag, ingevolge de grondwet, bestemd tot opening der gewone vergadering van de Staten-Generaal, kwamen de leden der beide kamers, in de gewone vergaderzaal van de leden der Tweede Kamer, te 's Gravenhage bij een. De voorzitter der eerste kamer, thans de beide vereenigde kamers presiderende, benoemde eene commissie uit het midden der vergadering, om Z. M. den koning, van wege Hun Ed. Mog., aan den ingang van het hotel der Staten-Generaal te ontvangen.

Z. M., verzeld van Z. K. H. H. den prins van Oranje (prins *Frederik* der Nederlanden door ongesteldheid verhinderd zijnde) en begeleid door Hoogstdeszelfs Kamerheeren, Adjudanten en Pages, door gezegde commissie, ter vergaderzaal binnen geleid zijnde, terwijl de voorzitter en de leden van de Staten-Generaal, benevens de ministers en leden van den raad van State overeind stonden, nam plaats op hoogstdeszelfs troon en deed, gezeten zijnde, de navolgende aanspraak:

» EDEL MOGENDE HEEREN,

» Met genoegen zie ik mij wederom omringd door de vertegenwoordigers van het nederlandsche volk, hetwelk mij, in de onderscheidene gewesten, die ik sedert uwe laatste vergadering bezocht heb, de ondubbelzinnigste blijken van verknochtheid gegeven en bij hernieuwing overtuigd heeft, dat de natie mij die gevoelens van liefde en vertrouwen toedraagt, waarop mijn hart den hoogsten prijs stelt en waarop mijne aanhoudende zorgen voor haar geluk aanspraak geven.

» Die zorgen zijn door den goddelijken zegen rijkelijk beloond geworden. Gedurende de laatste jaren was de toestand van een groot gedeelte van het rijk niet door mij in oogenschouw genomen; onlangs mogt ik getuige zijn van den merkbaren vooruitgang van de meeste takken van nijverheid en van de daaruit voortgevloeide welvaart; ik heb alzoo de zekerheid verkregen, dat de genomene maatregelen tot het doen vloeijen van alle bronnen van volksbestaan goede vruchten dragen. Deze uitkomst doet mij de hoop voeden, dat, bij het voortdurend genot van den vrede, Neêrlands bloei en het welzijn van deszelfs ingezetenen meer en meer zullen toenemen.

» Sedert uwe laatste zitting is door mij eene overeenkomst aangegaan, welke voor mij blijde uitzigten aanbiedt en waarop ik mij met de goedkeuring van U Edel Mogenden vleije. Zij betreft het voorgenomen huwelijk van mijne beminde dochter met den prins *Albert*, jongsten zoon van den koning van Pruissen. Ik mag, met allen grond, van die verbindtenis de bevestiging verwachten, zoo wel van het geluk mijner eenige dochter, als van de naauwe en veelvuldige betrekkingen, welke sedert onheugchelijke tijden de beide huizen aan elkander verbinden.

» Het is mij aangenaam aan U Edel Mogenden, bij het openen dezer vergadering, de verzekering te kunnen geven, dat Nederland, bij voortduring, door de banden van vrede, vriendschap en goede verstandhouding met alle mogendheden vereenigd is.

» Er is gegronde hoop, dat de maatregelen van het bestuur in onze oostindische bezittingen de aldaar bestaande onlusten tot een gelukkig einde zullen brengen. In het Moederland zijn al de vereischte middelen aangewend, om die maatregelen te ondersteunen en aan Neêrlands magt in die gewesten eene kracht te verzekeren, welke vertrouwen mag inboezemen in de handen van mannen, die door vroegere ondervinding zijn beproefd.

» Onderscheidene ontwerpen van wetten zullen, op mijnen last, aan uwe vergadering ter overweging worden aangeboden. Die, welke betrekking hebben tot de algemeene begrooting van staatsbehoeften, in hare twee afdeelingen gesplitst, en tot de middelen ter bestrijding derzelve, bekleeden daaronder de eerste plaats, en zullen gevolgd worden door eenige anderen, tot regeling der wijze van heffing van sommige belastingen.

» De uitslag der beraadslagingen van U Edel Mogenden over de voordragt der gewone staatsbegrooting, door mij in het voorlaatste jaar van het tienjarig tijdvak gedaan, heeft, op dat aangelegen onderwerp, een nieuw voorstel noodzakelijk gemaakt; het gemeen overleg deswege zal worden bevorderd door de grondige kennis van 's rijks geldelijken toestand en belangen, welke in uwe vorige zitting is verkregen. Aan U Edel Mogenden zal blijken van de aangewende pogingen, om aan de destijds geuitte wenschen zoo veel mogelijk te gemoet te komen. Bij de bewustheid, hieromtrent alles gedaan hebben, wat het algemeen welzijn toelaat, mag ik in dezen met vertrouwen ook bij de Staten-Generaal op overeenstemming van beschouwing hopen, ten einde, volgens de bedoeling der Grondwet, nog vóór den afloop van het tegenwoordig tijdvak, dat belangrijk deel van onze staatsinrigtingen, tot heil des Vaderlands, bevestigd worde.

„ Het wetboek van strafvordering, ten gevolge der gemaakte aanmerkingen met zorg herzien, en hetgeen verder de zamenstelling der regterlijke magt nog moet voorafgaan, zal insgelijks ter tafel van U Edel Mogenden worden gebragt; zoo dat ik de verzekering kan herhalen; dat de invoering der nieuwe wetgeving alleen afhankelijk zal blijven van den afloop uwer overwegingen te dezen.

„ Ook zal eene wet op het openbaar onderwijs aan de beraadslagingen van U Edel Mogenden worden onderworpen, ten einde, door ons gemeen overleg, meerdere vastheid te geven aan de milde beginselen, naar welke, met opzigt tot dat gewigtig onderwerp, moet gehandeld worden.

» Voor zoo verre meer andere belangen, gedurende de tegenwoordige zitting, door wettelijke verordeningen zouden kunnen of moeten geregeld worden, om de welvaart en de vrijheden onzer landgenooten te verzekeren, vertrouwe ik, Edel Mogende Heeren, op de gereede medewerking uwer vergadering te mogen rekenen.

» Van mijnen kant kunnen mijne onderdanen zeker zijn, dat ik, indachtig en getrouw aan de zinspreuk mijner vaderen, tot handhaving en bevestiging der maatschappelijke orde, steeds al de middelen zal aanwenden, welke de Goddelijke Voorzienigheid mij in handen gegeven heeft.”

Na het eindigen dezer aanspraak verlieten de koning en de prins van Oranje met hoogstderzelver gevolg de zaal, wordende door de commissie uitgeleid, waarna de vergadering uit een ging.

—Onder de vele onwaarheden, waarmede de *Courrier des Pays-Bas* c. s. hunne geliefkoosde stelling, dat het gouvernement de Hollanders ten koste der Belgen bevoordeelt, regtstreeks of van ter zijde zoeken te staven, behoort ook die, welke voorkomt in het nº van dat blad en van *le Belge* van den 17den October ll. Aldaar leest men het volgende:

« Par disposition du 22sten septembre dernier S. A. R. le commissaire général de la guerre á accordé une place de cadet à l'académie royale militaire de Breda au nommé Jean Francais Reuter, d'Arlon. Il est le prémier de notre province qui ait obtenu cette faveur.”

Le Belge voegt er onder (*J. de Luxemb.*); doch *le Courrier* schijnt dat fraaije stuk aan zijn eigene vinding toe te schrijven. Ons is het wel; doch wij kunnen den, in dat artikel voorkomende *leugen* niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Wij kennen slechts een klein gedeelte der kadetten aan de Militaire Akademie, en onder dat klein getal bevinden zich *twee* Luxemburgers. Indien de zuidelijke courantiers dit in twijfel mogten trekken, zullen wij beider namen opgeven; doch verzwijgen dezelve nu, daar wij, ongaarne zonder noodzakelijkheid namen noemen van menschen, die er welligt niet op zouden gesteld zijn, bij eenig antwoord, weder keerig in den *Courrier* c. s. genoemd te worden.

Laatsgemelde blad noodigt zijne landgenooten uit, om hem toch vooral opgaven te doen toekomen van het verschil, dat er tusschen het aantal Belgische en Hollandsche officieren in onderscheidene garnizoenen bestaat. Tot geruststelling van de inzenders belooft hij strikte geheimhouding waaruit men bijna zou moeten besluiten, dat geheimhouding anders *niet* het geval bij den *Courrier*

is. Die uitnodiging is een vernieuwd bewijs van de helsche bedoelingen dezes dagblads; want iets, dat de geheele natie weet, kan men niet onderstellen, dat bij den *Courrier* onbekend zou zijn, namelijk: *dat de bevorderingen bij het leger niet naar de provintien maar naar ouderdom vandienst (anciënniteit) geregeld worden.* De *Courrier* en zijne gezellen deden beter te vragen; hoe het komt, dat er, sedert de herstelling van ons volksbestaan, in vergelijking van de Hollanders, zoo weinige Belgen zich hebben aangemeld, om onder het Nederlandsche leger te dienen? De beantwoording dezer vraag zou hem ten duidelijkste de rede verklaren, waarom er bij ons over het algemeen meer Noord- dan Zuid-nederlandsch officieren zijn.

Indien de *Courrier* c. s. ter verspreiding van de waarheid slechts de genegenheid hadden, die zij thans voor de verspreiding van logens (zie o. a. het onderstaande, de dood van *Hudson Lowe*, het verbreken van de verbindtenis van Prinses *Marianne* hierboven, enz.) aan den dag leggen, zouden zij niet alleen het geliefde vaderland meer dienst doen, maar ook zij zelve in de schatting van alle weldenkenden hooger aangeteekend staan. *De Redactie.*

— Eindelijk ziet, in de onderscheiden europeaansche dagbladen, het vredes-verdrag van Adrianopel het licht, hetgeen echter het definitieve traktaat nog geenszins wezen zou; want de pruissische minister, de heer *Royer*, zou, zelfs na de ratificatie daarvan door den sultan, modificatien in hetzelve verworven hebben, en men gelooft algemeen, dat de keizer van Rusland daarin nog aanmerkelijke veranderingen maken zal. Zelfs melden eenige parijsche brieven, dat het fransch gouvernement de verzekering zou bekomen hebben, dat gezegde Z. M. reeds in zoodanige verzachtingen had toegestemd, als geschikt zouden zijn, om dien vrede minder ondragelijk voor de Porte en minder aanstotelijk voor de andere mogendheden van Europa te maken.

De voorwaarden zelve zijn overigens reeds bijna allen bekend. De rivier de Pruth blijft, als voorheen, de grensscheiding tusschen de beide rijken, zullende Rusland alle deszelfs veroveringen in Europa terug geven en slechts eenige er van in Azia behouden. — De vorstendommen Wallachije en Moldavie zullen vrije uitoefening van godsdienst, volmaakte veiligheid, als ook een nationaal en onafhankelijk bestuur hebben; zij zullen eene volkomen vrijheid van handel genieten. — Ten opzigte van Servie, zullen de bepalingen van het traktaat van Ackierman haar vollen beslag bekomen. — De russische handel wordt, door het geheele Ottomanische rijk, volkomenen vrij verklaard, wordende daarenboven door de Dardanellen vrij verklaard voor alle koopvaardijschepen der mogendheden, die met de Porte in vrede zijn. — De Porte zal, tot schadeloosstelling van de russische onderdanen, binnen den tijd van achtien maanden, *een millioen en vijfmaal honderd duizend hollandsche dukaten*, en, als schadeloosstelling voor de oorlogs-kosten, eene som betalen, welker bedrag bij onderling goedvinden zal vast gesteld worden (deze som zou, in eene nadere onderlinge overeenkomst, op 10 millioenen dukaten bepaald zijn). — De Porte treedt volkomen toe tot het traktaat van 6 julij en tot de akte van 22 maart, waarin over de grieksche aangelegenheden gehandeld wordt. — De overige bepalingen van het traktaat betreffen eene wederzijdsche amnestie voor alle onderdanen, die, voor of tegen, aan den oorlog deel genomen hebben, en eene volkome vrijgeving van alle krijgsgevangenen, zonder eenig onderscheid.

Van de Servische grenzen schrijft men, in dato den 30sten sept., het volgende:

„Er zijn, uit Konstantinopel, naar alle Pachalicks des Ottomanischen rijks, bevelen gezonden, om de vijandelijkheden tegen Rusland te staken, en de russische natie als eene der met de Porte bevriende volken te behandelen. Voorheen werden deze bevelen van wege den grootvizier afgezonden; doch daar deze zich nog te Schumla bevindt, zoo heeft de Groote Heer die in persoon geteekend.

— Vele dagbladen hebben onlangs den dood van sir *Hudson Lowe*, te Aken, gemeld. Te Aken is, het is waar, zekere *Hudson*, maar geen *Hudson Lowe* overleden. Sir *Hudson Lowe*, de voormalige gouverneur ven Sint Helena, is tegenwoordig luitenant-gouverneur op Ceylon.

— Te Parijs is een uitventer gevat, bij welken een groot aantal exemplaren gevonden zijn van eene prent, waarop *Karel X*: verbeeld wordt met eenen mijter op het hoofd, eenen bisschops-staf in de hand en in een monniks gewaad; tegen hem over staat Frankrijk, met drie kleurige linten omhangen, en hem, in een bekken, voorhoudende ...... het bloedig hoofd van *Lodewyk XVI.*

Te dier zelfde stede ging de spraak, dat keizer *Nikolaas*, ten einde de door den generaal *Diebitsch* bewezen diensten naar waarde beloonen, van voornemen is, hem tot de waardigheid van hertog te verheffen en hem het onderkoningschap van Polen optedragen.

— Het laatste nommer der *Gazette de France* meldt stellig, dat Spanje de souvereiniteit van dom *Miguel* heeft erkend. De graaf *de Figuera*, ambassadeur van Portugal, heeft den koning van Spanje zijne geloofsbrieven behandigd, terwijl de spaansche minister dezelve insgelijks aan den koning van Portugal ter hand gesteld heeft.

— Heden avond zal het verdienstelijk gezelschap hoogduitsche operisten, onder directie van den heer *Schultze*, ten tweeden male de beroemde opera DIE FRYSCHUTZ van *Friederich Kind* ten toonele voeren. De algemeene toejuichingen, welke dit gezelschap mag inoogsten door de voortreffelijke uitvoering van de waarlijk moeijelijke stukken, zijn de voldoenste bewijzen hunner bekwaamheden, welke iederen beminnaar van muzijk en zang opgetogen houden.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.